

Sławomir Kałagate, Jerzy Nowiński

Dziwiszowa, st. 9, gm. Żagań, woj.
zielonogórskie, AZP 68-12/9

Informator Archeologiczny : badania 27, 43

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Binino, st. 2
gm. Ostroróg, woj. poznańskie
AZP 47-22/100

Muzeum-Zamek Górków w Szamotu-
 łach

Badania prowadził mgr R. Pietrzak. Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy w Ostrorogu oraz Muzeum-Zamek Górków w Szamotułach. Badania ratownicze. Cmentarzysko kultury pomorskiej.

W trakcie badań zabezpieczono 2 zniszczone groby skrzynkowe. W grobie 1 (zachowanym w bardzo słabym stopniu) zarejestrowano jedną popielnicę oraz gliniany talerz krążkowy. W grobie 2, skrzynkowym z obwarowaniem (zniszczonym w mniejszym stopniu), zarejestrowano uszkodzoną popielnicę, 2 pucharki oraz kubek. Ponadto wykonano odwerty sondażowe, które pozwoliły zlokalizować prawdopodobnie następny grób skrzyniowy. Groby najprawdopodobniej należy datować na schyłek okresu halsztackiego D i wczesny okres lateński.

Materiały z badań przechowywane są w Muzeum-Zamku Górków w Szamotułach. Badania będą kontynuowane.

Bogomice, st. 15, gm. Kotla, woj. legnickie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

Brzezie, st. 29, gm. Pleszew, woj. kaliskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Dziwiszowa, st. 9
gm. Żagań, woj. zielonogór-
skie
AZP 68-12/9

Muzeum Archeologiczne Środkowego
 Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr mgr Sławomir Kałagate (autor sprawozdania) i Jerzy Nowiński. Finansowane przez Przedsiębiorstwo Budowlano-Produkcyjne „Remas” z Zielonej Góry. Pierwszy (i ostatni) sezon badań. Osada. Kultura łużycka, okres halsztacki.

Stanowisko położone jest na terasie nadzalewowej Bobru, w odległości ok. 200 m na północny wschód od ruin wsi Dziwiszowa.

Z powodu zagrożenia stanowiska przez rozrastającą się piasnicę przystąpiono do badań ratunkowych. Na terenie uprzednio przygotowanym do eksploracji piasku (zdjęty nakład ziemi) założono 4 wykopy o łącznej powierzchni 11 arów. W obrębie wszystkich wykopów stwierdzono występowanie resztek warstwy ornej przemieszanej z warstwą kulturową o miąższości ok. 5 do 10 cm. Odsłonięto 36 obiektów mocno zniszczonych przez orkę lub spychacz ściągający nakład ziemi. Wśród nich na uwagę zasługuje obiekt nr 10 — wstępnie interpretowany jako pozostałość szalasu — a także pierścieniowaty obiekt nr 25 o trudnej do ustalenia funkcji. Pozostałe obiekty to spągi jam o owalnym lub nieregularnym zarysie oraz pojedyncze lub zgrupowane w niewielkie zespoły dolki postłupowe.

Ogółem ze wszystkich wykopów pozyskano 1261 fragm. ceramiki naczyniowej, 85 grudek polepy i 2 odłupki krzemienne.

Na podstawie materiału ceramicznego stanowisko można datować na okres halsztacki D, z możliwością przesunięcia jego początków na przełom C/D. Stwierdzenie na stanowisku zaledwie jednego obiektu mieszkalnego, a także zebranie niewielkiej ilości materiału ruchomego, pozwala przypuszczać, że natrafiono na niewielką osadę sezonową lub — co jest bardziej prawdopodobne — skraj większej osady zniszczonej w trakcie eksploracji piasku.